

stilling, der foreligger fra det konservative Folkepartis Side. Jeg vil ikke med mine Ord have sagt, at det under alle Omstændigheder er galt at udstede et positivt, hele Landet omfattende Forbud, det skal jeg ikke kunne udtale mig om. Jeg ved ikke med nogen Sikkerhed, hvordan et saadant Forbud har virket, f. Eks. i Amerika. De Efterretninger, der kommer derovre fra, lyder højst forskellige; det kan ikke være rigtigt alt, hvad der siges, hvad enten det nu er fra den ene eller den anden Lejr, det fremføres. Amerika ligger os saa fjernt, at det er vanskeligt at have nogen begrundet Mening om, hvorledes Forholdene er derovre, medmindre man i længere Tid ved Selvsyn har kunnet iagttage Begivenhederne. Men det tør jeg sige, det danske Folk løber ikke den Risiko, at Spørqsmaalet løber fra det, og jeg begriber derfor ikke, hvorfor vi nu skulde styrte os ud i en hidsig Kamp, hvorfor vi skulde forlade det, som efter alles Opfattelse, naar de vil se uheldet paa Tingene, har bragt en betydelig Bedring for vort Folk i Retning af større Ædruelighed.

Jeg kan derfor heller ikke tro, at den danske Rigsdag vil lade sig forlede til det Eksperiment at ophæve de bestaaende Restriktioner og derved bane Vejen for en hidsig Agitation for eller imod Landsforbud. Der vil intet som helst være vundet ved dette, men meget kan tabes. Lad os gøre vore Erfaringer vedrørende det System, vi har; kan der paavises Inkonsekvenser ved dette System, saa at det er rimeligt, at man ændrer det paa enkelt Omraade, lad os saa gøre det, men lad os i det store og hele opretholde det, som det er. Lad os se Tiden an, og lad os drage Lære af de Erfaringer, man gør andetsteds; derved vil vi kunne undgaa at komme til at gøre den Skade, man eventuelt vil komme til at gøre andetsteds.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man gaar imod den Indstilling, som foreligger her. Jeg tror, det vilde være overmaade nyttigt, om Spørqsmaalet kunde blive behandlet i et Udvalg, som kunde indhente saadanne Oplysninger, der ikke er tilvejebragt igennem Afviklingsudvalget, navnlig med Hensyn til, hvorledes Forholdet har været andre Steder. Men naar jeg ønsker Prøvelse i et Udvalg, er ikke dermed sagt, at jeg ønsker at forhale Sagen. Jeg stoler

paa, at den danske Rigsdag ikke vil styrte sig ud i et saadant Eksperiment, som det vilde være at vedtage denne Indstilling af de to ærede konservative Medlemmer af Afviklingsudvalget; jeg stoler paa, at den danske Rigsdag indtil videre vil bevare Restriktionerne uforandret, for at man paa fuldt objektivt Grundlag kan skønne, hvorvidt det er muligt ad den Vej at skabe Ædruelighed her i Landet, det er det, som i Virkeligheden maa være Formaalet ogsaa for Afholdsarbejdet, at vi faar det danske Folk gjort til et ædrueligt Folk. Naar vi dette, kan vi se bort fra Forbud og fra Afholdsbevægelsen, saa er vi naaet til det, der er menneskeligt muligt, og noget, som i Virkeligheden alle burde samles om.

Heilesen: Det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte, at det afgørende for det konservative Folkeparti til at foreslaa at ophæve Bestemmelserne i Bekendtgørelsen af 18. Januar 1921 om Øl-Restriktionerne var at søge deri, at de Grunde, der oprindelig medførte disse Bestemmelser Gennemførelse, ikke længere var til Stede. Det forekommer mig imidlertid, at naar man nu skal tage Stilling til en vis Foranstaltning, kan det afgørende ikke være, hvilke Grunde der oprindelig maatte have medført Foranstaltningens Gennemførelse, men hvilke Grunde der nu maatte foreligge til at ophæve eller opretholde Foranstaltningen, og saa længe det ærede Medlem Hr. Pitzner ikke er i Stand til at oplyse mig om det Folkekrav, der efter hans Mening skulde staa bag hans Forslag om disse Bestemmelser Ophævelse, vil jeg gaa ud fra, at en Bedømmelse af dette Spørqsmaal maa ske ved en Afvejelse af de økonomiske Særinteresser, der i Virkeligheden staar bag Kravet om Bestemmelsernes Ophævelse, overfor Samfundsinteresserne i hele dette Spørqsmaals Ordning og Løsning. Gaar man da til en saadan Afvejelse, vil det ikke undgaa Opmærksomheden, at efter de Oplysninger, der foreligger for Tinget, er end ikke Særinteresserne, end ikke Bryggerierne enige om det betimelige i at ophæve Øl-Restriktionerne. Vi har ganske vist faaet forelagt en Adresse, i hvilken 24 Bryggerier har erklæret, at de er enige om at ønske Øl-Restriktionerne ophævet, men ifølge Beretning fra Tolddepartementet var der i 1921 37 Virksomheder her i Landet, som fremstil-